

FARYZEJSKI (10) ai

ph- (5), f- (5); -ry- (8), -ri- (2); -ze- (9), -se- (1).

a oraz e jasne.

sg m N faryzejski (1). ◇ f N faryzejską (1). ◇ D faryzejski(e)j (1). ◇ A faryzejską (1). ◇ n G faryzejski(e)go (2). ◇ A faryzejski(e) (1). ◇ pl N m pers faryzejscy (2). ◇ G faryzejskich (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „faryzeusz”; *pharisaicus* *Mącz* (10) : *KrowObr* 59v; *Pharisaicus*, Duchowmy/ *Ípániły/ wyfokiego Ítanu/ y to co ku Pháriseyskiej sekcie należało. Mącz* [297]a; *Pháriseyńska Íkoła wczyla/ że nie potrzebowały Ípráwiedliwy pokuty/ że od mlodości pełniły/ w ich Íkole/ wżyftky przykazania BiałKaz Bv; Czemuż wczniowie Ianowi y Pháryzeyfey półzcza: á twoi wczniowie nie półzcza? WujNT Mar* 2/18.

Wyrażenia: »książę faryzejskie« (2): Y Stało się gdy on przyzedł do domu kfiążęćia niektorego Fáryzeyfkiego w Sábbáth/ iż by tám iadł *BibRadz Luc* 14/1; *BudNT Luc* 14/1.

»kwás faryzejski« = *obluda* (1): Toć są nie Prorockie/ áni Apóftolkie słowá/ ále Duchá nietzyftego przyládá: Toć iest on kwás Fáryzeifki/ ktorego się Pan Kryftus kazał wyftregáć. *KrowObr* 55v.

Przen: *Falszywy, obludny* (2) : Bo znácznie nád wżytkimi pánuiąc [*rymscy papieże*] nikomu nigdy prawdziwie y Íkutecznie ni w czym nie służą: przetoż nam próżno X. K. taką ich mnichowfká/ fáryzeyfká pokorę/ záleca. *CzechEp* 335; Wzgárdzilić ci ludzie [*Aryjani*] światem: zacnych Ítanow y máiętności wielkich odstápiwży/ obráli Fáryzeyfkie Apóftolftwo *PowodPr* 36.

a. W funkcji rzeczownika (1) : A wczniowie Ianowi y Pháryzeyfcy [*pharisaei*; y Pháryzeufzowie *WujBib*] póścili *WujNT Mar* 2/18.

Cf [**FARUZAJSKI**] , **FARYZAJSKI**, **FARYZEUSZ**

AK